

NÉMETH ZOLTÁN

Tektonika

PONTE VECCHIO

Egy vízcsepp furcsa módon életben maradt a Ponte Vecchiön a hajnali zápor után. Délre már nyoma sem volt az esőnek, de ez a vízcsepp tartotta magát a lapos lazúrkövek titkos árnyékában. Az amerikai turista, John Giorgio cipőtalpa jutott hozzá a legközelebb, amikor lába lecsúszott a szegélyről, de kb. 0,4 milliméterre a kínai Csunkkingben gyártott műanyag is megtorpant a vízcsepp előtt. John Giorgio éppen a barátnőjével szakított, miután már a hatodik éjjel hiába próbált szeretkezni vele, a wisconsini lány fáradtságra hivatkozva a falnak fordult, és két percen belül már aludt is. John kétségbeesetten hallgatta, ahogy a szomszéd hotelszobában a japán lány már harmadszor élvezett el, azon a rizs poros, porcelánfehér, törékeny és sírós gyermekbangon, amelyen csak a japán nők tudnak élvezni. Reggel összepakolt, szó nélkül átköltözött a város másik részén található hotelbe, és azon gondolkodott, idejét és pénzét ivásra, kurválkodásra vagy Firenze kulturális életének feltérképezésére fordítsa-e. Csak három nap múlva tudta meg, hogy a lány még aznap reggel kilépett a Taxi Florence egyik Fiat Pandája elé, olyan szerencsétlenül, hogy nyakszirtje egy motorkerékpárnak csapódott. Éjjel belehalt sérüléseibe. Ha együtt maradnak, három gyerekük született volna, de John már az első gyerek – aki a Thomas nevet kapta volna – születése után rendszeresen csalta volna feleségét a cég fiatal titkárnőjével. Így csak egy gyereke született, aki azonban már hároméves korában meghalt súlyos autoimmun betegségben. Olcsó poén lenne azt mondani, hogy a Ponte Vecchio-i vízcsepp alakja kísértetiesen hasonlított Giorgio könnyeire, mégis így volt. Talán a túlélés formája ez, hiszen az amerikai fiú 96 éves korában fog meghalni, 2063-ban, és a vízcsepp még három napig tartotta magát.

WYDZIAŁ NEOFILOLOGII UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

A Varsói Egyetem Neofilológiai Karának 3. emeleti toalettjében hosszú, keménykék kabátjának két szára kétoldalt hozzáért a csillogó nerez, vagyis rozsdamentes acél piszoárhoz, majd kézmosás közben Jacek Witkowski, Maciej Trzkiewicz és Alexandra Parszuto sejtjei felvándoroltak jobb kezének mutatóujjára. A toalett kilincséről további 8 diák és 2 professzor sejtjei vándoroltak testére, majd a villamoson még 28 különböző élő organizmus sejtjei. Emberek voltak, lengyelek, ukránok, az alapos elemzés ki-mutatta, 19 lengyel, 4 ukrán, 2 pakisztáni, 2 kínai, 1 amerikai zsidó jelen-

létét. Mivel Közép-Ázsia kevésbé képviseltette magát, betért az üzbég Manty vendéglőbe az Elektoralnán, ahonnét további 32 különböző sejtet tulajdonított el, üzbég, kirgiz, azeri, mongol férfiak és nők, szinte teljesen rátapadtak ruhája és bőre szöveteire, redőire. Az eseményekből az informatikai genetika nyomán vezetett táblázat szerint már 2 253 781 ezer emberi lény sejtjeit hordozta. De tudta, hogy Ismoiljonov Shubrat révén nem-sokára Taskentbe, Abdumukhtor Parpiev által Asakába, Nilufar Komorowska nyomán Termizbe jut el. A sejtek baljósan villogtak 5 472 355 kamerát működtetve, ő pedig feküdt az ágyon, zubogott az eső, a szél birkózott a nedves izmos falevelekkel, élvezte, ahogy áramlanak belé a bitek, emberi sorsokról, ahogy kitágul a világ, kitágítja, szétesve a bolygón, ott van mindenhol, felhőkarcoló tetején és óceán mélyén, az Antarktiszon, puha szivacs, finoman sorakoznak az információk, töltődik, millió adat közvetíti és rakja szét, repterek, állomások, pályaudvarok, vendéglők, konyhaasztalok, házastársi franciaágyak, ott van az éppen orgazmusra kész genitáliákon éppúgy, mint a hullamerev arc szájában az utolsó lélegzetpárnán, magzatvíz és koncentrált sósav, a laboratóriumi számítógép klaviatúráján Kyotóban, virágcserep, az Amazonas egyik rozsdás bádoglavórjában, a kutya kétnapos csontjára tapadva, könyvek lapjainak felületére, a benzinben, télben, ahonnét átvándorol, követi saját kiterjedésének minden mozdulatát, igen.

